25/07/2021

Σε καζάνι γεμάτο από λάδι και πίσσα και μολύβι και υποκάτω άναπτε φωτιά

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο Βίος και το Μαρτύριο της εορτάζουσας Αγίας Παρασκευής της Οσιοπαρθενομάρτυρος μέσα απο τη γλυκιά γραφίδα του Συναξαριστού του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

26/07 – Παρασκευής Οσιομάρτυρος.
Τη αυτή ημέρα μνήμη της Αγίας Οσιομάρτυρος του Χριστού Παρασκευής.

Θεώ παρεσκεύασας αγνόν ως δόμον,
Σαυτήν άγουσα σεμνή εις κατοικίαν.

Αύτη η Αγία ήτον κατά τους χρόνους του βασιλέως Αντωνίνου, εν έτει ρμ΄ [140], καταγομένη μεν από ένα χωρίον της παλαιάς Ρώμης, θυγάτηρ δε ούσα, γονέων Χριστιανών, καλουμένων Αγάθωνος και Πολιτείας, οι οποίοι τας εντολάς του

Κυρίου επιμελώς φυλάττοντες, ήτον άτεκνοι, διά τούτο και αδιαλείπτως παρεκάλουν τον Κύριον, ίνα δώση αυτοίς τέκνον. Ο δε Θεός, ο ποιών το θέλημα των φοβουμένων αυτόν, εχάρισε παιδίον θηλυκόν εις αυτούς, το οποίον ωνόμασαν εις το Άγιον Βάπτισμα Παρασκευήν, επειδή και εγεννήθη κατά την Παρασκευήν ημέραν της εβδομάδος. Αύτη λοιπόν αφιερώσασα τον εαυτόν της εις τον Θεόν από τας μητρικάς αγκάλας, εδιδάσκετο από την μητέρα της και ενουθετείτο. Αφ' ου δε έμαθεν η Αγία τα ιερά γράμματα, πάντοτε ανεγίνωσκε τας θείας Γραφάς, και σχολάζουσα εν τη Εκκλησία του Θεού, εκαταγίνετο εις την αγίαν προσευχήν. Όταν δε απέθανον οι γονείς της, διεμοίρασεν όλα τα υπάρχοντά της εις τους πτωχούς, αυτή δε κουρευθείσα, και ενδυθείσα το σχήμα των Καλογραίων, ευγήκεν εις τον κόσμον, κηρύττουσα το όνομα Χριστού του αληθινού Θεού ημών. Όθεν και πολλούς Έλληνας εγύρισεν εις την θεογνωσίαν. Μερικοί δε Εβραίοι εδιάβαλαν αυτήν εις τον τότε βασιλέα Αντωνίνον, λέγοντες, ότι μία γυναίκα, Παρασκευή ονομαζομένη, κηρύττει Ιησούν τον Υιόν της Μαρίας, τον οποίον εσταύρωσαν οι προπάτορές μας.

Ταύτα δε ακούσας ο βασιλεύς, επρόσταξε να φέρουν την Αγίαν έμπροσθέν του. Βλέπωντας δε αυτήν, έμεινεν έκθαμβος και εκστατικός, διά την φρονιμάδα και ευμορφίαν της. Όθεν λέγει προς αυτήν, εάν πεισθής εις τα λόγιά μου, ω κόρη, και θυσιάσης εις τους θεούς, θέλεις γένης κληρονόμος πολλών χαρισμάτων και αγαθών. Ει δε και δεν πεισθής, ήξευρε, ότι θέλω σε παραδώσω εις πολλά βάσανα. Τότε η Αγία, με ανδρειωμένον λογισμόν, απεκρίθη προς τον βασιλέα, μη γένοιτο ποτέ εις εμέ να αρνηθώ το όνομα Χριστού του Θεού μου! «Θεοί γαρ οι τον ουρανόν και την γην ουκ εποίησαν, απολέσθωσαν εκ της γης», ως λέγει ο Προφήτης Ιερεμίας (Ιερεμ. ι΄, 11). Ο δε βασιλεύς ανάψας από τον θυμόν, επρόσταξε να πυρώσουν μίαν περικεφαλαίαν, ήγουν μπαρπούταν σιδηράν, και να βάλουν αυτήν εις την κεφαλήν της Αγίας. Τούτου δε γενομένου, εφυλάχθη η Αγία αβλαβής με θεϊκήν δρόσον. Όθεν διά το τοιούτον θαυμάσιον, επίστευσαν κατ' εκείνην την ώραν πολλοί Έλληνες εις τον Χριστόν. Έπειτα επρόσταξεν ο βασιλεύς και έκαυσαν δυνατά ένα καζάνι, γεμάτον από λάδι και πίσσαν, και μέσα εις αυτό έβαλαν την Αγίαν. Στέκουσα δε η Μάρτυς εις το μέσον του καζανίου, εφαίνετο δροσιζομένη. Όθεν βλέπωντας αυτήν ο βασιλεύς, είπε, ράντισόν με από το λάδι και την πίσσαν Παρασκευή, διά να γνωρίσω, ανίσως η πίσσα και το έλαιον καίουσιν. Η δε Αγία γεμώσασα τα χέριά της, έρριψεν εις το πρόσωπον του βασιλέως, και ευθύς ετυφλώθησαν τα ομμάτιά του. Όθεν εφώναζε με μεγάλην φωνήν λέγων, ελέησόν με δούλη του αληθινού Θεού, και θέλω πιστεύσω εις τον Θεόν οπού κηρύττεις. Ευθύς λοιπόν έλαβε το φως των οφθαλμών του. Όθεν επίστευσεν εις τον Χριστόν, αυτός και όλοι οι δορυφόροι του, ήγουν οι σωματοφύλακές του, οίτινες και έλαβον το Άγιον Βάπτισμα εις το όνομα της Αγίας Τριάδος.

Η δε Αγία ευγαίνουσα από εκεί, επήγεν εις άλλας πόλεις και χωρία, κηρύττουσα το όνομα του Χριστού. Πηγαίνουσα δε εις άλλην πόλιν, εις την οποίαν εβασίλευεν ένας άνθρωπος, Ασκληπιός ονομαζόμενος, εφέρθη έμπροσθεν αυτού, και

επικαλεσαμένη το όνομα του Χριστού, και σφραγίσασα τον εαυτόν της με το σημείον του τιμίου Σταυρού, ωμολόγησε τον εαυτόν της Χριστιανήν, και εκήρυξε τον Χριστόν Θεόν του ουρανού και της γης. Ταύτα δε ακούσας ο βασιλεύς, εταράχθη, και έπεμψεν αυτήν εις ένα δράκοντα φοβερώτατον φωλεύοντα έξω της πόλεως, εις τον οποίον είχον συνήθειαν και έρριχνον τους καταδικασμένους εις θάνατον, και τους έτρωγεν. Επειδή δε η Αγία επήγεν εις τον τόπον εκείνον, διά τούτο βλέπωντας αυτήν ο δράκων, εσφύριζε μεγάλως, και ανοίξας το στόμα του, εύγαλε καπνόν πολύν. Η δε Αγία πλησιάσασα κοντά εις τον δράκοντα, είπεν, έφθασεν, ω θηρίον, εναντίον σου η οργή του Θεού. Και λοιπόν φυσήσασα τον δράκοντα, εποίησε το σημείον του τιμίου Σταυρού. Τότε ο δράκων σφυρίξας μεγάλως, εσχίσθη εις δύω, και ηφανίσθη. Βλέπωντας δε ο βασιλεύς και οι μετ' αυτού το τοιούτον θαυμάσιον, επίστευσαν όλοι εις τον Χριστόν.

Η δε Αγία αναχωρήσασα από εκεί, επήγεν εις άλλην πόλιν, εις την οποίαν εβασίλευεν άλλος βασιλεύς Ταράσιος ονόματι. Όστις μαθών περί της Αγίας, επαράστησεν αυτήν εις το κριτήριον. Ερωτηθείσα λοιπόν από αυτόν η Αγία, ωμολόγησε τον εαυτόν της Χριστιανήν, και τον Χριστόν Θεόν αληθινόν ανεκήρυξεν. Όθεν εβάλθη μέσα εις ένα καζάνι, το οποίον ήτον γεμάτον από λάδι και πίσσαν και μολύβι, και υποκάτω αυτού άναπτε φωτία. Άγγελος δε Κυρίου επιστάς, εψύχρανε το καζάνι, και τα εν αυτώ είδη. Όθεν έμεινεν εξ αυτών αβλαβής η του Χριστού Μάρτυς. Και άλλα δε ακόμη βάσανα εποίησεν εις αυτήν ο απάνθρωπος τύραννος, πλην δεν εδυνήθη να σαλεύση την στερεάν πίστιν της. Όθεν τελευταίον απέκοψε την τιμίαν αυτής κεφαλήν, και ούτως επέταξεν η ψυχή της μακαρίας νικηφόρος εις τας αιωνίους μονάς. (Τον κατά πλάτος Βίον αυτής όρα εις τον Νέον Θησαυρόν (1).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Σημείωσαι, ότι εις την Αγίαν ταύτην Παρασκευήν Κανόνα νέον η εμή αδυναμία εφιλοπόνησε, και τα ελλείποντα της Ακολουθίας αυτής ανεπλήρωσε. Συνέθετο δε και έτερον Κανόνα ο εκ του Ιερού Κοινοβίου Ρωσσικού σοφολογιώτατος διδάσκαλος κυρ Βενέδικτος.

(από το βιβλίο: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Γ΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005) – Εκ του Σπουδαστηρίου Νέου Ελληνισμού